

ejer aktier i den anden, eller de to selskaber direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab. Handel med aktier mellem finansielt forbundne personer og/eller selskaber sker kun af skattemæssige grunde.«

Da dette forslag var til første behandling den 11. marts 1971 udtalte daværende finansminister Poul Møller bl. a.:

»Som det vil være folkettinget bekendt, har jeg lovet ligningslovsudvalget (nu: skatte- og afgiftsudvalget), at det vil få en omfattende redegørelse for de forskellige problemer vedrørende misbrugene inden for hele skatteområdet. Denne redegørelse vil også omfatte en behandling af transaktionerne med de tomme aktieselskaber.

I øvrigt er skattedepartementet sat i gang med at kulegrave selskabsbeskatningen for fidusmuligheder.

... Der skal således ikke herske tvivl om, at jeg har den allerstørste sympati for de hensigter, der ligger bag det foreliggende forslag.

... Som allerede nævnt er jeg imidlertid indstillet på at se nærmere på alle såkaldte fidusmulighe-

der inden for skatteområdet.«

Den socialdemokratiske ordfører, Henry Grünbaum, som senere på året blev finansminister, sagde bl. a.:

»Det er forargeligt ... Det synes jeg alle må være interesseret i at få sat en stopper for i så vid udstrækning, som det overhovedet er muligt at gøre det.

... Det er muligt, at selve aktieselskabsloven skal ændres, for at man kan komme disse skatteunddragelser til livs. ... Det må også være rigtigt, at alle aktier bliver noteret på navn, fordi det jo til syvende og sidst er personerne, vi skal have fat i, det er jo ikke bare selskabet.«

Det manglede således ikke på velvilje, mens offentligheden var stærkt optaget af skatteunddragelserne. Men kendsgerningen er, at da VS ved valget et halvt år senere røg ud af folkettingen, var der *ingen*, der fulgte denne sag op. Der er således intet sket i retning af det, som både den borgerlige regering og den senere under S-SF-flertallet socialdemokratiske finansminister lovede, da dette forslag sidst blev behandlet.